

In Memoriam

írta: Mi-Sa - 2009-06-15 22:41

In Memoriam – Cziberéné Szitó Mária

" A szeretet türelmes, jóságos, a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. Nem viselkedik bántóan, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a rosszat. Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal. Mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr. A szeretet soha el nem múlik." (1 Korinthus 13: 4-8)

Amikor tudomásomra jutott, hogy Szitó Marika örökre behunyta a szemét, a fenti bibliai igeszakasz jutott eszembe. Egy szép küzdelmes élet lezárult. Elindult a tökéletes szeretet útján, ahol fájdalom már nem éget, ahol örök üdvösséget lel az Istenhez távozó lélek. A hitnek útján Istenre találó lélek reménységének csillag-ösvényén, megpihent a szerető lélek. A sokat mesélő ajak örökre bezárult - a sokat simogató és sokakról gondoskodó kéz örökre lehanyatlott. Itt maradt számunkra a sok szép emlék, egy gazdag lélek szeretete.

Az evangélium szavaiban vigasztalást nyerünk. Valahányszor türelmesek tudunk lenni önmagunkhoz és egymáshoz, annyiszor melegíti fel a szívünket a szeretet. S ebben a szívbeli melegben otthonra lel bennünk a jézusi szeretet. Vigasztalást nyerünk e jézusi türelemben megszülető szeretetben, mert a szeretet egyik titka éppen a türelem, s e türelem, vigasztaló. Vigasztaló, mert segít elfogadni a fájdalmat. Szitó Marika egyik legszebb ajándéka, amit adhatott míg élt, az éppen ez a szeretettel átszőtt sugárzó türelem volt. Ezzel a szeretetből fakadó türelemmel nevelte tanítványait, a falu gyermekeit. Ezzel a szeretettel bearanyozott türelemmel nevelte, tanította őket a szépre, a jóra a tudásra! Ezzel a szeretetteljes türelemmel végezte az otthoni munkáját.

A szeretet türelmes és lelkébe nagy volt a szeretet és a türelem. Ezt a türelmet is örökségül hagyta mindannyiunk számára, hogy ebben a sokszor türelmetlen világban legyen fény és világosság is. Legyen vigasztalódás, legyen hálaadás. Nyújtson hát vigaszt a szeretetből táplálkozó türelem a gyászoló család számára, hogy el tudják fogadni a végső búcsú fájdalmát. Szeretet és fájdalom. Szeretet és türelem. Fájdalom és türelem. Szeretet és végső búcsú. Ebben a végső búcsúban lelki szemeink előtt megjelenik kedves halottunk türelmes szeretete. Eszünkbe jut, hogy mindenkihez volt egy kedves szava, egy mosolya. Eszünkbe jut az Ember, akitől sok mindenben példát vehettünk! A szorgos munkás, aki mindent Szadáért tett. A távozó lélek nem múlik el nyomtalanul, maga után hagyja a vigasztalás enyhületét is. Szitó Marika örök távozása után itt hagyja drága emlékét, életének szeretet-nyomait, ami vigasztalást adhat. Hiszem, hogy lelke az isteni örökkévalóságba távozik, és egyé lesz Istennel, Akitől jött, és Akitől soha el nem szakad ezután.

A szeretet jóságos. Jóságos mint a virág, ami nem önmagáért nyílik, hanem azokért akik elültetik és gondozzák. A szeretet olyan is, mint egy lehulló falevél, hogy az ágon tavasszal új rügy fakadjon. A szeretet olyan is mint a harangszó, ami imára hívja a szomjas és éhes lelkeket. A szeretet olyan, mint az emlékezés, ami összeköti a múltat a jelennel, és jövőt tervez. A szeretet jóságos. A jóság pedig vigasztalást nyújt. Ahol a jóság győzedelmeskedik, ott a fájdalom enyhül.

Szitó Marika életében a jóság sokszor győzedelmeskedett és enyhítette az élet megpróbáltatásaiban a fájdalmat. Az a szeretet töltötte el az életét, ami nem irigykedett és nem kérkedett, nem fuvalkodott fel, ami nem bántott, nem kereste a maga hasznát és nem gerjedt haragra, nem róta fel a rosszat. Nem örült a hamisságnak, de együtt örült az igazsággal. Mindent elfedezett, ami nem szeretet volt és mindent elhitt, ami szeretetből fakadt. A szeretet adott erőt számára ahhoz, hogy eltűrje az utolsó hetek megpróbáltatásait. És ez a szeretet soha nem múlik el.

Ezekkel a gondolatokkal emlékezem Szitó Marikára, és szeretném kifejezni részvéteimet a gyászoló család felé. Kívánom, hogy a gyászukban Isten adja vigasztaló erejét.

Mihály Sándor

=====

Válasz:In Memoriam - Cziberéné Szitó Mária

írta: rtgsissy - 2009-07-05 21:00

Kedves Olvasó! Megdöbbenve hallottam a hírt a sokunk által tisztelt és szeretett Szitó Marika néni elment örökre... Sajnos nem tudtam eljönni a búcsúztatójára, de imádkoztam érte. A honlapon olvasott in memoriam utolsó sorát olvasva: "A szeretet soha el nem múlik." szinte belehasított a szívembe a fájdalom. Nagyon régen megkértem Marika nénit, hogy írjon valamit az emlékkönyvembe, és Ő azt kérte én mondjam meg, hogy mit írjon. A fenti idézetet kértem: A szeretet soha el nem múlik. Szívünkben örökké élni fog, nyugodjon békében! Homonnay E.

=====

In Memoriam

írta: Mi-Sa - 2011-11-01 13:51

GYÁSZ ÉS VIGASZ

(Albert Flórián emlékére is)

„Az Úristen Lelke van énrajtam, azért, mert fölkent engem az Úr, hogy a szegényeknek örömet mondjak, elküldött, hogy bekössem a megtört szívűeket, hogy hirdessek a foglyoknak szabadulást, és a megkötözötteknek megoldást. Hogy hirdessem az Úr jókedvének esztendejét és Istenünk bosszúállása napját, megvigasztaljak minden gyászolót. Hogy tegyek Sion gyászolóira, adjak nekik ékességet a hamu helyett, örömek kenetét a gyász helyett, dicsőségnek palástját a csüggedt lélek helyett, hogy igazság fájnak neveztessenek, az Úr plántáinak az Ő dicsőségére.”
(Ézsaiás próféta könyve 61. rész 1-3 verse.)

Szokták úgy is emlegetni ezt a próféciát, mint az Úr Jézus nyilvános szolgálatának alapüzenetét. Hiszen szolgálata kezdetén, mikor a názáreti zsinagógában kezébe adták Ézsaiás könyvét, azt mondja Lukács evangélista, hogy a könyvet feltárván erre a helyre nyitott, és mikor felolvasta éppen ezt az ígét, azzal kommentálta, hogy „ma teljeseedett be ez az írás a ti hallásotokra.” (Lk 4:17-21).

Az Úr Jézus azért jött, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessen, és a megkötözötteknek megoldást. Hogy az Úr jókedvének esztendejét hozza el közénk. Feltűnő, hogy milyen erős hangsúly esik ebben a prófeciában a gyászolóknak adott vigasztalásra. „Megvigasztaljak minden gyászolót! Adjak ékességet a hamu helyett, örömek kenetét a gyász helyett, dicsőségnek palástját a csüggedt lélek helyett...” Mintha Isten Szentlelke külön aláhúzná, hogy mennyire nem mindegy az Úrnak, hogy az Ő gyermekei milyen lelkiállapotban vannak. Mintha örömét lelné benne a Szentlélek, hogy három-négyféleképpen is elmagyarázza, mit fog tenni az Úr, szenvedő, gyászoló gyermekei érdekében.

Mit tanít Isten igéje a gyászról, hogy tudjuk az életnek ezeket a nehéz időszakait is úgy megélni, hogy elvegyük Urunk vigasztalását és áldását?

Nehéz erről a témáról beszélni, hiszen mindig vannak közöttünk emberek olyan helyzetben, hogy friss gyász szomorítja szívüket. Felmerül szívünkben a kérdés: mit tudunk arról a fájdalomról, amit a most éppen gyászoló él át? És való igaz: még ha van is a szívünkben együttérzés, teljesen nem érezzük át annak az embernek a fájdalmát, akit legközvetlenebbül érint a haláleset.

Nagyon fontos gondolat, hogy a halál és a velejáró gyász nem volt benne Isten eredeti tervében. A halál már a bűn következménye, és mivel nincs ember ezen a világon, aki soha ne vétkezett volna, ez a következmény mindnyájunkat elér, úgy is, hogy meghalunk egyszer, és úgy is, hogy kénytelenek vagyunk átélni szeretteink elvesztése miatti fájdalmat. Azt mondja a Szentírás: „elvégezett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak.” (Zsid 9:27). Tudnunk kell, hogy ez előbb vagy utóbb így lesz. Egyetlen generáció lesz csak kivétel: akik hitben megérik az Úr Jézus visszajövetelét. Az ember tudja ezt, de többnyire még sem akar róla tudni. Bizakodik az orvosokban, meg a viszonylagos egészségében, vagy abban, hogy most éppen nem fáj semmi, és nem gondol bele, hogy sok alattomos halálos kór fájdalommentesen kezdődik, és mire kiderül, esetleg már nem is lehet segíteni. „Elvégezett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak” - és ez alól a hívő ember sem kivétel. De a hívő másként éli át, és ha mások halnak meg körülötte, a gyászt is másként viseli el.

Azt gondolom, hitetlen felebarátainknak sokkal mélyebb fájdalmat jelent a gyász, mint Isten gyermekeinek. Hiszen nekik nincs meg az a vigasztalásuk, amiből Isten gyermeke állandóan meríthet. Hogy van folytatás, hogy hitben meghalt szeretteinket egy napon viszontláthatjuk, Hitetlen embertársainknak nem szól az ígéret, hogy Isten letöröl majd szemünkről minden könnyet.

Bármi is legyen az ember fájdalma, szomorúsága, az igazi vigasztalás módja ma is ugyanaz. Kapcsolatba kerülni az élő Istennel! Odamenekülni hozzá, neki mondani el mindent, és Isten szava, Isten jelenléte, Isten áldása az, ami elveszi az ember fájdalmát. Az Úr Jézus többet akar adni valami egyszerű fájdalomcsillapításnál. Ő nemcsak tompítani akarja fájdalmunkat, egy kicsit enyhíteni, hanem valami egészen újat akar adni. Amit a hívő ember átélhet, az előíze annak az ígéretnek, ami majd odaát lesz teljes, és amiről a már fentebb említett igeversben, a Jelenések könyvében olvasunk, hogy „letöröl Isten a szemünkről minden könnyet.” (Jel 7:17)

Forgassuk szívünkben ezeket a gondolatokat! Nem tudjuk, mikor lesz bármelyikünk hasonló helyzetben. Az élet nehéz pillanataira nem akkor kell elkezdenni a felkészülést, mikor már itt vannak, hanem sokkal előtte. Jó lenne, ha Isten meg tudna erősíteni mindnyájunkat, és életünk nehéz időszakait is áldássá tudná tenni!

Hajdú Levente:
Csak egy imádság

Ma mindent elborít a fájdalom,
ma néma az ének, mert ma fáj dalom.
Ma minden zajongás csenddé özvegyül,
csak egy imádság szakad fel legbelül.

Tudom, Uram, hogy egyszer meghalunk,
de addig engedd, hogy zengjen víg dalunk!
Engedd, úgy éljen minden gyermeked,
ahogy szeretne, s ahogy jó Neked!

Tudom azt is, hogy bűnösök vagyunk,
és hogy egymásnak csak rosszat adhatunk.
Nélküled mi mély posványban járunk,
és csak szánalom marad fenn utánunk.

De mégis van, mi e mocsárból kivezet:
az általad tanított mennyei szeretet.
Hintsd el most szívünkbe szereteted magvát,
hogy ízleljük áldásod bőséges zamatját!

Békesség szellemét küldd le most a Földre,
hogy bűneink igáját még ma összetörje!
Küldj vigaszt a gyászban, úzz el minden sóhajt,
add meg szívünknek mindazt, amit óhajt!

Ne fordítsd, kérlek, haragod ellenünk,
Légy jó, Uram, hozzánk, és mi is jók leszünk!
De ha ez ígéret beváltatlan marad,
bűnös fiaidat azért meg ne tagadd!

=====